

Nydöda spökar inte

Har hamnat i Helvetet. Början av Prästgatan i Gamla stan. Där bodde bödeln, glädjeflickor, de misslyckade, brottslingar, samhällets avskum. En ohelig viloplats för de dödas själar, en gång kallad Helvetet. Det är inte långt till slottet där det också sägs finnas obehagligheter (förutom kungafamiljen). Kanske är det ett möte med vita frun som gjort att familjen flytt till Drottningholm. Är kungen rädd för spöken?

I Gamla stans gränder sägs det finnas andar som inte ens vår spökvandringsguide har sett. Mellan den 8 och 9 november, om det regnar, kan blod ses rinnande i rännstenen från de män som fick huvudena avhuggna av "Kristian Tyrann", berättar guiden och drar sedan ett skämt. Alla skrattar. Haha!

Ett tåg av själar sägs kunna ses vandrandes på Nygatan, de som dog under pestepidemin liggandes på gatorna bland mänsklig avföring. Det var på den tiden man började använda klackskor för att slippa söla ner sig för mycket, säger guiden. Fy fan! Men sen lite haha! För guiden i svart hatt är käck och skojig. Skratta ska folk gärna göra när de går en stadsvandring och i Stockholm ska man vandra. Även spökvandringen som mer egentligen handlar om tragisk död ska vara komisk och underhållande. Guiden hostar upp blod och bjuder på "rättkött". Alla fnissar och tuggar på köttet. Mums. Haha!

Döden verkar vara så gammal, spöken tycks alltid komma från flera hundra år tillbaka. Var är de nydöda, sägs de aldrig fastna mellan döden och livet? Finner vi alltid ro på dödsbädden idag? Men kanske är det inte lika kul och fascinerande att berätta en historia om någon nutida Lisa som dött av anorexia eller om någon John som vandrar genom beroendeklinikernas väggar med en spruta utstickande från armvecket. Eller osynliga människor svävandes i stan som nyligen tagit livet av sig för att ingen heller såg dem när de levde.

Men om några hundra år så kanske spökvandringen är annorlunda. Den käcka guiden vandrar runt med en skock människor som får höra hisnande och underhållande historier om 2000-talets död. Berättar om tunnhåriga cancerpatienter som sägs ses gå på led, blod som ibland rinner från dem som mött trafikdöden, Estonias drunknade simmandes i havet, kanske berättar han också om tsunamioffer. Vågen lämnade efter sig en massa bleka kalla lik, säger då guiden och drar sedan ett skämt. Och alla skrattar. Haha! Buu!